

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1312/2016
30.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Слободана Коцића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу ЗК бр. 790/15 од 17.02.2016. године и Апелационог суда у Нишу 20Кж1 бр. 547/16 од 13.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Слободана Коцића, као основан, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, па се у односу на окривљеног АА, а по службеној дужности и у односу на окривљеног ББ **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Лесковцу ЗК бр. 790/15 од 17.02.2016. године и Апелационог суда у Нишу 20Кж1 бр. 547/16 од 13.06.2016. године, тако што се према окривљенима АА и ББ, на основу члана 422. став 1. тачка 2) ЗКП

ОДБИЈА ОПТУЖБА

- да су у више наврата у периоду од 19.04. до 05.05.2008. године, обијањем затвореног простора одузели туђе покретне ствари, у намери да њиховим присвајањем прибаве себи противправну имовинску корист, у укупном износу од 29.250,00 динара, при чему су могли да схвате значај свог дела и могли да управљају својим поступцима, на тај начин што су заједно са мал. ВВ и ГГ, обојица из ..., најпре неутврђеног дана у напред наведеном временском периоду колима окр. АА дошли до викенд куће својине општ. ДД из ..., која се налази у атару села ..., употребом физичке силе развалили улазна врата, ушли унутра, извршили преметачину и из исте одузели мотор за наводњавање „марке ...“ сиве боје, цак шећера од 50кг, ручну тестеру, једну секиру, једну лопту, један риљач, једну теслу,

два чекића, једну сајлу за вучу возила, један будак, једна ручна колица, све у укупној вредности од 18.200,00 динара, а потом су заједно са мал. ВВ и ГГ, дошли до викенд куће својине ошт. ЂЂ из ..., у атару села ..., употребом физичке силе развалили улазна врата, ушли у унутрашњост исте, извршили преметачину у намери да узму све вредније ствари које буду нашли, па су том приликом одузели једну електричну ручну бушилицу, једну електричну ручну брусилу, једну ручну машину за сечење керамичких плочица, четири монофазна кабла разних дужина, а укупне дужине око 60м, својине ошт. ЂЂ, у укупној вредности од 11.050,00 динара иако су били свесни свог дела, хтели његово извршење и били свесни да је њихово дело забрањено.

- чиме би извршили продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика.

На основу члана 265. став 1. ЗКП трошкови кривичног поступка у односу на окривљене АА и ББ падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу ЗК бр. 790/15 од 17.02.2016. године окривљени ББ и АА оглашени су кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и осуђени сваки понаособ на казне затвора у трајању од по једне године које су дужни да издрже по правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка и паушала, у износима ближе наведеним у изреци правноснажне пресуде, а у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 20Кж1 бр. 547/16 од 13.06.2016. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу ЗК бр. 790/15 од 17.02.2016. године и Апелационог суда у Нишу 20Кж1 бр. 547/16 од 13.06.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адв. Слободан Коцић, без истицања посебних законских разлога, док из образложења захтева произилази да исти - захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање те да Врховни касациони суд окривљеног и његовог браниоца сагласно одредби члана 488. став 2. ЗКП обавести о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Слободана Коцића, Републичком јавном тужиоцу и сматрајући да присуство јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, одржао седницу већа у смислу члана 488. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Слободана Коцића, указује да су и првостепени и другостепени суд у односу на овог окривљеног учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а по питању правноснажности пресуђене ствари.

Из списка предмета - пресуде Основног суда у Лесковцу 5К бр. 499/10 од 18.04.2011. године се утврђује да су окривљени АА и ББ у ставу 1 изреке оглашени кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ а за радње извршене у временском периоду од 26.04. до 26.05.2008. године заједно са малолетним ВВ и малолетним ГГ, обијањем затворених просторија од више оштећених лица одузели туђе покретне ствари а у намери да себи прибаве противправну имовинску корист а за које радње су оглашени кривим и осуђени и то окривљени АА на јединствену казну затвора у трајању од седам месеци а окривљени ББ на казну затвора у трајању од пет месеци.

Из чињеничног описа дела продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ за које је окривљени АА заједно са окривљеним ББ оглашен кривим напред наведеном пресудом Основног суда у Лесковцу 5К бр. 499/10 од 18.04.2011. године и чињеничног описа продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ за које је окривљени АА заједно са окривљеним ББ оглашен кривим пресудом Основног суда у Лесковцу 3К бр. 790/15 од 17.02.2016. године јасно се утврђује да се ради о истоветним радњама које су окривљени у истом временском периоду предузели заједно са малолетним ВВ и малолетним ГГ.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописано је да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Правна сигурност у казненом праву гарантована је Уставом Републике Србије који у члану 34. став 4. између осталог одређује да нико не може бити гоњен или кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или је поступак правноснажно обустављен, а истим забранама подлеже и вођење поступка за неко друго кажњиво дело.

Одредба члана 4. Протокола 7. уз Европску конвенцију у заштити људских права и основних слобода прописује да се никоме не може поново судити нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе за дело због кога је већ био правноснажно ослобођен или осуђен у складу са Закоником о кривичном поступку те државе.

Из наведених одредаба јасно произилази да је забрањено вођење поступка за кажњиво дело, уколико оно произилази из истих чињеница, које су предмет дела које је већ правноснажно пресуђено.

Одредбом члана 61. став 6. Кривичног законика („Службени гласник РС“, бр. 85/2005 од 06.10.2005. године) а који закон је важио у време извршења предметног кривичног дела и прописано је да кривично дело које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажној судској пресуди, већ буде откривено накнадно, представља посебно кривично дело, односно улази у састав посебног продуженог кривичног дела. У конкретној ситуацији, Врховни касациони суд закључује да се не ради о накнадно откривеном кривичном делу јер је у кривичном предмету К бр. 499/10 против окривљених АА и ББ кривична пријава за кривично дело из члана 204. став 1. КЗ поднета 30.06.2008. године док је у кривичном предмету К бр. 790/15 кривична пријава против истих окривљених поднета 25.06.2008. године, па су се два кривична поступка по две оптужнице за истоврсно кривично дело паралелно водила пред истим судом - Општинским судом у Лесковцу.

Неприхватљив је, према томе, став првостепеног и другостепеног суда да радње продуженог кривичног дела из члана 204. став 1. КЗ за које су окривљени оглашени кривим представљају радње новог кривичног дела, јер су откривене накнадно, па се на њих не може применити законска конструкција продуженог кривичног дела, већ одредба члана 61. став 6. КЗ коју су и применили.

Супротно томе, основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари, јер су окривљени правноснажном пресудом К бр. 499/10 од 18.04.2011. године оглашени кривим за радње продуженог кривичног дела из члана 204. став 1. КЗ. Имајући у виду чињеницу да су радње кривичног дела описаног у пресуди К бр. 790/15 од 17.02.2016. године учињене у истом временском периоду, на исти начин и у истој ситуацији као и оне које су предмет продуженог кривичног дела за које су окривљени већ раније осуђени и да су према својим карактеристикама могле бити укључене у те радње, а не ради се о накнадно откривеном кривичном делу, то су и првостепени и другостепени суд, доносећи побијане пресуде учинили повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

С`тога Врховни касациони суд закључује да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, због чега је отклањајући учињену битну повреду

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, преиначио пресуде Основног суда у Лесковцу ЗК бр. 790/15 од 17.02.2016. године и пресуду Апелационог суда у Нишу 20Кж1 бр. 547/16 од 13.06.2016. године и на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 422. став 1. тачка 2) ЗКП, према окривљеном АА одбио оптужбу за продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ.

Како је одредбом члана 489. став 2. ЗКП, прописано да ће Врховни касациони суд ако нађе да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног постоје и за којег од саоптужених у погледу којег није подигнут захтев за заштиту законитости, поступити по службеној дужности као да такав захтев постоји (*beneficium cohaesionis*) то је Врховни касациони суд поступајући по службеној дужности у смислу напред наведене одредбе члана 489. став 2. ЗКП преиначио правноснажне пресуде и у односу на окривљеног ББ налазећи да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног АА постоје и у односу на саоптуженог ББ, у погледу којег није подигнут захтев за заштиту законитости, те и у односу на овог окривљеног применом члана 422. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Врховни касациони суд је одлуку о трошковима кривичног поступка у односу на окривљене АА и ББ донео на основу одредбе члана 265. ЗКП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) у вези члана 422. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић